

Het Maas Binnenvaartmuseum te Maasbracht.

Memoires van vrijwilliger Dick Zuidhoorn, van mei 2011 tot april 2023.

Inhoud:

Jaar	Pagina	Gebeurtenissen
2011	2	Mijn introductie/ Zelfstandig gids
2013/2014	4	De verhuizing van ons museum
2015	5	De Maaslandzaal/ De Gouverneur van Limburg
2016/2017	8	Carnavalsoptocht 2016/Bestuurswisseling/ Wisseling hoofd vrijwilligers/ Tjalk naar Heusden/ Verbouwing en herinrichting museum/ Grootse plannen
2018/2019	13	Gluren bij de Buren/ 4-sluizentocht/ Hectische tijd verbouwing/ Heropening
2020	22	Covid 19/ Huwelijk Noud & Lisette/ Voorgevel van blank naar getint/ Opknappen achtertuin/ Model oude sluis Panheel/ Stuurhut en drijvende steiger
2021	30	Flyeractie/ Hoog water/ Kelder galmvrij/ Heropening/ Erkend museum/ Overlijden Eric Laeijendecker/
2022	35	Uitbreiding balie/ Drama fam. Kauffman/ Hok/ Raderwerk/ Tjalk naar Born/ Dreams4You Sittard/ Scheepvaartdagen Maasbracht/ Harmke/ Excursie Linssen Yachts/ Sinterklaasintocht/ Vrijwilligersavond/ Sleepschip Enja/ Modelsluis in de fik/ Project Eric
2023	47	Gerepareerde modelsluis/ Maandroosters/ Energietransitie/ Maaslandzaal/ Motorsleepboot Odilo/ Combiticket 8 musea/ Finish/ Overzicht MBM-vrijwilligers, geactualiseerd tot 24.03.2023

2011

Mijn introductie.

Het is mei 2011.

Ik heb het geluk als één van de laatsten op 62-jarige leeftijd met pré-pensioen te kunnen gaan, zodat mijn vrouw Riet al spoedig met het idee komt dat ik toch iets anders moet gaan doen om de overvloedige vrije tijd nuttig te besteden, in plaats van een beetje rond het huis te hangen en haar in de weg te lopen. En gelijk heeft ze, ledigheid is des duivels oorkussen, oftewel verveling geeft rottigheid.

Dus ga ik op zoek naar een nuttige tijdsbesteding, desnoods als vrijwilliger, en kom ik op het idee een kijkje te gaan nemen bij het Maas Binnenvaartmuseum in onze woonplaats Maasbracht. Ik heb tenslotte iets met water, dus waarom niet? Bij wie moet ik zijn voor informatie en mogelijke aanmelding aldaar als vrijwilliger? Immers, ik heb bijna geen kennis van de binnenvaart, misschien voldoe ik helemaal níet, tóch?

Al gauw krijg ik de tip om contact op te nemen met een zekere heer Roelof (officieel Roelf, zonder o dus) Fransbergen, die als bevrachter door het leven is gegaan en nu tot zijn nek in het sociale leven lijkt te zijn beland. Wel eens van hem gehoord, maar hoe of dat die man er uit ziet weet ik niet. Dus op goed geluk fiets ik naar de Havenstraat, en staat er een keurig geklede grijsaard in de deuropening van kennelijk zijn bevrachtingskantoor.

"Goede morgen, bent u soms de heer Fransbergen?"

"Ja zeker. Wat kan ik voor u doen?" vraagt hij.

"Ik zou graag wat informatie hebben over het Maas Binnenvaartmuseum en of daar nog behoefte is aan een nieuwe vrijwilliger".

"Dat zou fantastisch zijn. Als u mij uw telefoonnummer geeft, dan laat ik zo snel mogelijk iemand met u contact opnemen".

De beste man is kennelijk gewend zaken te delegeren.

Even later wordt ik gebeld door een vrijwilliger die zich voorstelt als Adri van Gulik en mij diezelfde middag nog in het museum ontvangt voor een eerste kennismaking.

Het Maas Binnenvaartmuseum is gevestigd aan de Havenstraat in de voormalige schippersbeurs boven de winkel van Houben-St. Antonius. Ik word dus die middag door die vrijwilliger rondgeleid en krijg zoveel mondelinge informatie dat het me duizelt. Maar het lijkt me wel wat, en hij heeft er

kennelijk ook vertrouwen in dat ik genoeg inlevingsvermogen heb om later een waardevolle gids te worden. Hopelijk heeft hij gelijk.

Vervolgens draai ik dus een aantal weken de diensten mee, op woensdag-, zaterdag- en zondagmiddag.

Zodoende krijg ik als nieuweling ook de kans om kennis te maken met de rest van de groep vrijwilligers, althans een groot deel daarvan, want er blijkt achteraf ook nog een groepje vrijwilligers te bestaan dat iedere woensdagochtend onderhoud pleegt aan het museum en ook aan de antieke tjalk 'Nooit Volmaakt', eigendom van het museum.

Maar voorlopig houd ik het dus alleen maar met het meedraaien van diensten in het museum. Zodoende maak ik kennis met een groot deel van de vrijwilligers.

Zelfstandig gids.

Omdat de vakantieperiode in zicht is, mag ik al snel zelfstandig diensten gaan draaien, terwijl mijn doen en laten onder het mom van gezelligheid terecht in de gaten wordt gehouden door een paar prominente vrijwilligers.

Het bevalt me wel hier, voel me als ex-zeevarende al gauw thuis tussen deze mensen uit voornamelijk de binnenvaart.

Alleen jammer dat het museum lastig te bereiken is voor mensen die slecht ter been zijn zoals gebruikers van rollator, rolstoel of scootmobiel. Om via de hoofdingang in het museum te komen moet je namelijk trappen klimmen.

Dergelijke bezoekers kunnen wél gebruik maken van de achterdeur, zeg maar de artiesteningang, bereikbaar via de achterlangs het museum gelegen St. Gertrudisstraat.

De voormalige MBM-locatie op de 2e etage

Een beetje omslachtig is dat wel.

Gelukkig komt daar in december 2013 verandering in.

2013/2014

De verhuizing van ons museum.

We gaan het museum in december 2013 verhuizen van Havenstraat 8 naar een paar panden verderop, de voormalige ABN-bank, Havenstraat 12.

Een hele klus voor onze groep vrijwilligers.

We doen ons uiterste best om de nieuwe locatie op te knappen (schilderen, wanddecoraties, vloerbedekking, verleggen/doortrekken elektriciteit, enz. enz.). Bovendien moet de oude locatie zo netjes mogelijk worden achter gelaten.

De inrichting van de nieuwe locatie is door Adri van Gulik, één van zijn laatste acties voor zijn ziekte en overlijden in 2014, op papier voorbereid, zodat de verhuizing soepel verloopt. Gelukkig is hiertoe voor de grote stukken en vitrinekasten een verhuisbedrijf ingeschakeld. De kleinere modellen en ook materialen uit het magazijn en de werkplaats (en dat is altijd meer dan je verwacht!) doen we zelf.

Ons Maas Binnenvaartmuseum opent de eerste week van januari 2014 weer haar deuren.

Aalmoezenier/beschermheer van Welzenes opent het nieuwe museum op Havenstraat 12

Een pracht locatie, met de begane grond bereikbaar voor iedereen, met beneden de kelder en op de eerste verdieping de Maaslandzaal.

Na de verhuizing laat ik me ook wel eens zien bij de onderhoudsgroep van de woensdagochtenden.

De Maaslandzaal.

De Maaslandzaal boven ons nieuwe museum is nu zodanig ingericht, dat je deze als een horeca-gelegenheid kunt beschouwen.

Alle reden om iets nieuws te starten.

Dat wordt de SOOS Maasbracht.

Mijn interpretatie van de interne mededeling uit die tijd:

SOOS Maasbracht is van gestart gegaan.

Op dinsdagmiddag 4 februari 2014 is in de Maaslandzaal van het Maas Binnenvaartmuseum de SOOS Maasbracht van start gegaan.

Na een korte toespraak door de vice-voorzitter van het museum dhr. Nico van Lent en een aanvullende uitleg van Fons Markgraaf, is de start van de SOOS Maasbracht officieel door Bert Vissers met de scheepsbel ingeluid.

Ter ere van de eerste Soosmiddag worden de gasten verwelkomd met een glas Prosecco, aangeboden door Fons, Henk en Bert en het Serviceteam van de

Maaslandzaal. Het Serviceteam, bestaande uit vrijwilligers, staat deze middag klaar om de gasten van de nodige drankjes te voorzien.

De opkomst is goed en er heerst een gezellige drukte, iedereen heeft het naar zijn/haar zin.

Bert, Henk en Fons, de initiatiefnemers mogen dan ook terugkijken op een geslaagde eerste Soosmiddag.

De Soos wordt voortaan iedere eerste dinsdagmiddag van de maand gehouden.

Verder zal de opbrengst van deze middagen geheel ten bate zijn voor het in stand houden van ons museum.

Maaslandzaal van Maas Binnenvaartmuseum.

De hoopvolle verwachting is dat de Maaslandzaal voor het museum een belangrijke rol gaat spelen in de toekomst.

2015

De Gouverneur van Limburg, initiatief van Roelof Fransbergen.

Ons museum is sinds juni 2015 in het bezit van de aluminium elektrisch aangedreven rondvaartboot met 50 zitplaatsen, 'de Gouverneur van Limburg', een nogal onbetamelijk lange naam voor zo'n bootje en dan ook nog met koeienletters aan weerszijden! De tewaterlating en doop op 23 juni 2015 vindt plaats vanaf de Maasbrachter Cruiseterminal in aanwezigheid van gouverneur Theo Bovens tijdens een enorme hoosbui.

Aalmoezenier van Welzenes en gouverneur Bovens verzuipen zowat. Nog nooit is er zo veel wijwater vrijgekomen. Dat moet toch zeker wel een onovertroffen behouden vaart worden!

Gezien Maasgouw, 01 juli 2015, pagina 6.

Danique Fransbergen doopt De Gouverneur van Limburg

MAASBRACHT – Museumboot 'De Gouverneur van Limburg' is 23 juni jl. officieel gedoopt door Danique Fransbergen. Ook gouverneur Bovens, burgemeester Strous en hoofdaalmoezenier voor de binnenvaart Van Welzenes waren aanwezig voor een toespraak. Naast alle wensen voor behouden vaarten in de toekomst van alle sprekers, liet de burgemeester onder meer weten dit een mooi samengaan te vinden van het behouden van cultureel erfgoed en het stimuleren van het toerisme van de gemeente Maasgouw. Bij de zegening werd gebruik gemaakt van Maaswater. Ook Irene Bruyninx (Vareling) en Dick Zuidhoorn (Zoutwateravonturen) waren aanwezig bij deze feestelijke gebeurtenis.

Het is te hopen dat het publiek net zo massaal aanwezig zal zijn om gebruik te maken van de diensten van deze nieuwe rondvaartboot als tijdens de tewaterlating. Onze verslaggever Willem van den Heuvel kreeg enkele dagen eerder al een exclusief kijkje in de nieuwe rondvaartboot, toen nog op het droge, zie de interieurfoto hiervan.

Foto's Monique Leurs

Maar wij als groep vrijwilligers krijgen er nu wel een taak bij. Er zullen toch rondvaarten moeten worden verzorgd, er moet toch geld binnen komen. Echter geen probleem volgens het bestuur, want er zijn zat kapiteins en stuurlieden in een dorp als Maasbracht.

Maar dat valt vies tegen.

Uiteindelijk komt het er op neer dat de nodige kapiteins en stuurlieden uit eigen gelederen moeten worden geronseld, dus wordt er een select groepje uit het vrijwilligersbestand gevormd, en die moeten het dan maar doen. Zo'n nevenactiviteit van het museum lijkt financieel aantrekkelijk, maar het mag nooit een blok aan het been worden natuurlijk!

2016/2017

De twee neefjes Laeijendecker

Om wat meer naamsbekendheid te krijgen doet de boot mee aan de daarop volgende **carnavalsoptocht 2016**, getrokken door een vorkheftruck met de scheepsbouwer Peter Tinnemans aan het stuur. Alaaf!

Helaas zal blijken dat de financiële bijdrage van deze rondvaartboot aan ons museum in de daaropvolgende jaren onvoldoende zal zijn, waardoor de toekomst van de Gouverneur van Limburg, als daar geen verbetering in komt, naar verluid helaas aan een zijden draadje lijkt te gaan hangen.

Bestuurswisseling.

In mei 2016 draagt Roelof Fransbergen de voorzittershamer over aan plaatsvervangend voorzitter en vrijwilliger Nico van Lent. Dit gebeurt tijdens een feestavond in de Spil. Het dankwoord van Nico aan het adres van Roelof is zoals verwacht zodanig lang dat Roelof het niet kan laten om Nico te bedanken voor zijn vele woorden.

Ter vergroting van de feestvreugde wordt er een loterij gehouden met de hoofdprijs 'Twee minuten gratis winkelen in de PLUS'. Laten wij, de familie Zuidhoorn, die prijs nou winnen! Alleen zijn wij wegens verplichtingen de volgende ochtend vroeg, al op tijd naar huis afgezakt toen die prijs viel. Dus worden we thuis met één been al in bed opgebeld waar of we uithangen, dat we een prijs gewonnen hebben die in ontvangst genomen moet worden. En dat heb ik dan maar gedaan. Roelof zelf heeft een paar dagen later van die twee minuten gratis winkelen foto's genomen.

De duvel schijt maar op ene hoop - - -

Die foto's zijn weer eens het bewijs hoe materialistisch en hebberig de mens is. Twee minuten racen en graaien door zo'n winkel, maar ook sportief terzijde

gestaan door mede eigenaar Rob Schulpen, dat mag ook zeker gezegd worden.

Totale buit € 410,15!

Nog nooit zo'n duur kassabonnetje in een gewone supermarkt gehad.

Maar Nico zijn voorzitterschap is van korte duur.

Want aan de hand van een 'Commissie van Wijze Mannen', in de vrijwilligersmond ook wel 'Commissie Stiekem' genoemd, omdat die (enigszins begrijpelijk) heel geheimzinnig doet, zullen er uiteindelijk een aantal vrijwilligers het veld gaan ruimen, terwijl ons museum er juist méér kan gebruiken.

Als dat maar goed komt.

Vernieuwd bestuur.

2016 en 2017 staan in het teken van een vernieuwing van het bestuur.

Ingevoerd en notarieel vastgelegd, te weten:

- 'Stichting Maas Binnenvaartmuseum': Ton Forschelen (voorzitter), David van de Runstraat (secretaris) en Erik Verhees (penningmeester)
- 'Stichting Tjalk Nooit Volmaakt': Ton Forschelen (voorzitter), David van de Runstraat (secretaris) en Erik Verhees (penningmeester)
- 'Stichting Vrienden van het Maas Binnenvaartmuseum', voor het verwerven van gelden met als doel het financieel ondersteunen en de instandhouding van het Maas Binnenvaartmuseum te Maasbracht: Roelof Fransbergen (voorzitter), David van de Runstraat (secretaris), Johan Peters (boekhouder), Wim van Look, David Fijneman en Sander van der Hurk, de laatste drie bestuurslid.

Later blijkt dit te zijn teruggebracht naar vier personen:

Ton Forschelen (voorzitter), David van de Runstraat (secretaris), Erik Verhees (penningmeester) en Wim van Look.

Roelof Fransbergen zet zich vanaf het moment van terugtreding als voorzitter in als ambassadeur van alle drie de stichtingen. Kennelijk wil hij zijn mogelijke invloed op het geheel blijven uitoefenen.

Hoop doet leven.

Wisseling hoofd vrijwilligers.

In juli 2017 wordt op verzoek van Henk Laeijendecker zijn stokje van Hoofd Vrijwilligers overgedragen aan mijzelf. Dan wordt ik onder andere verantwoordelijk voor het samenstellen van de maandroosters en het opkomen voor de belangen van de vrijwilligers, enz.

Wél spreek ik met Henk af dat hij de onderhoudswerkzaamheden coördineert en zodoende op de woensdagochtenden de groep werkers aanstuurt. We weten dan nog niet dat ons heel wat te wachten staat!

Onze tjalk ‘Nooit Volmaakt’ naar Heusdense Havendagen, september 2017.

Foto genomen bij Heusden

Op de foto zijn de vrijwilligers Nico met zijn Mimi, Henk Avontuur en Jan Bos te zien. Henk en Jan zijn met Fons meegereden en in Lith aan boord gestapt om te assisteren bij de binnenkomst in het haventje van Heusden. Ik had me voor de hele reis opgegeven, maar door een misverstand met Nico ging dat helaas niet door. En er was méér niet goed geregeld. Volgende keer wél beter.

Verbouwing/herinrichting museum.

Om het museum haar bestaansrecht in de toekomst te behouden, heeft het nieuwe bestuur besloten om in financiële samenwerking met de grindproducent ‘Maasgrind’, gemeente Maasgouw en de Provincie het

museum te verbouwen en opnieuw in te richten (hierbij wordt de hulp ingeroepen van interieurontwerpster Mariena Slagboom).

Er zijn grootse plannen, zoals:

- Binnen:
 - een lift met een bereik van kelder, begane grond en 1^e etage
 - de kelder volledig in te richten door de grindproducenten
 - de werkplaats in de kelder te verplaatsen naar de aanpalende opslagruimte achter het museum. Hiertoe dient deze ruimte geschikt te worden gemaakt, waaraan we met de onderhoudsploeg al in juli 2018 beginnen.

Opslagruimte wordt werkplaats

- van de begane grond de beschikbare over gebleven ruimte nuttig in te richten, enkel gericht op de binnenvaart. Dus dan moet alles wat niet direct met de binnenvaart te maken heeft worden verwijderd, ook uit de kelder. Dat wordt een hele klus. Als adviseur is zzp-er Rob Kooiman aangetrokken
 - het museum kindvriendelijker te maken, interactief.
- Buiten:
 - achterzijde kinderspeelhoekje. Met waterpartijtje. Oei!
 - voorzijde:

- oversteeppad (voetstappen) op wegdek
- plaatsen tandwieloverbrenging uit de voormalige sluis Limmel, een klommel die nog onder een vitrine geplaatst moet worden ook. Als dat maar goed gaat
- plaatsing en inrichting inclusief lift van een nieuw gebouwde stuurhut in het haventalud.

De lift is om de drijvende steiger vanuit de stuurhut bereikbaar te maken voor bezoekers die slecht ter been zijn. Oorspronkelijk is deze stuurhut een initiatief van Roelof Fransbergen en vooral bedoeld als ontmoetingsplaats voor de oude garde uit Maasbracht. Zeg maar hangplek voor ouderen.

Leuk idee, maar wie gaat dat managen? Daar zal toch een beheerder voor moeten komen?

Bovendien zal de stuurhut toch zeker geen hangplek voor jongeren mogen worden.

- toegang tot nieuwe aanlegpontoon (dus drijvende steiger) voor 3 historische schepen waaronder onze eigen tjalk.

2018/2019

Intussen zijn Dirk Schot vanwege zijn verhuizing naar Roermond, Theo Noud en Tymen de Haan vanwege hun gezondheid met het vrijwilligerswerk voor ons museum gestopt. Natuurlijk dank voor hun inspanningen.

Clemens Dabekaussen daarentegen wordt na een paar jaar zich te hebben teruggetrokken weer actief gastheer, zo lang het goed met hem gaat.

Jan Bos dient zich aan. Welkom.

De financiën voor al de in vorig hoofdstuk uit te voeren plannen lijken beschikbaar, maar de vergunningen nog niet. Denk daarbij aan gemeente Maasgouw en Rijkswaterstaat. Zodra die binnen zijn kunnen we beginnen, ergens in oktober 2018.

Gluren bij de burenen.

Dan wordt ons museum betrokken bij een actie van 'Gluren bij de burenen'.

Daar komt Ton Forschelen mee tijdens de koffiepauze van de woensdagochtend ploeg.

Zo is Ton wel: hij is er zowat altijd, in ieder geval rond de koffiepauze, en als er iets bijzonders is gooit hij het voor overleg in de groep. Dus ook dit keer.

‘Gluren bij de bureu’, een organisatie die streeft jaarlijks een programma neer te zetten dat een grote verscheidenheid aan mensen vertegenwoordigt, nieuwsgierig maakt en betreft. Er wordt geen toegangsprijs gehanteerd. Dit jaar 2018 willen ze in hun programma ook de haven van Maasbracht op de kaart zetten waarbij de hulp van ons museum wordt gevraagd, vanaf het begin bijgestaan door een zekere voor mij tot nog toe onbekende Frans Caris, heemkundige uit Wessem.

De start van deze happening zal vanuit de Sint Gertrudiskerk in Maasbracht plaats vinden en wordt ter plekke als volgt aangekondigd:

Beste bewoner Kerkplein Maasbracht.

Op dinsdag 10 juli van ca 18:00 tot ca 21:45 wordt er ‘Gluren bij de Buren’ georganiseerd in Maasbracht.

Doel hiervan is om het toerisme te bevorderen. Er komen bezoekers kijken welke bezienswaardigheden er zijn op het gebied van cultuur en historie, specifiek aan de haven.

Wij weten niet hoeveel mensen te verwachten zijn, maar in eerdere edities in andere gemeenten zijn er ca. 250 mensen gekomen.

Wij hebben aan de gemeente ontheffing gekregen om op het Kerkplein te mogen laten parkeren.

Er zullen parkeerwachters aanwezig zijn, welke er op toe zien dat het parkeren goed verloopt.

Wij bieden onze excuses aan voor eventuele overlast. We hopen dat deze tot een minimum beperkt blijft.

Wij danken u voor uw begrip.

Namens de werkgroep Gluren bij de Buren van het Maas Binnenvaartmuseum, Maasbracht.

Ik weet nog dat de kerk half vol was, dat er ruim honderd bezoekers waren die verdeeld werden over zeven groepen, om zodoende van de zeven sprekers langs de haven t/m de sluis hun verhaal aan te horen. Voor hun maar zeker ook voor ons een hele happening.

Gluren bij de Buren, Maasbracht 10 juli 2018

We hebben vanavond bezoekers.

Die gaan we verdelen over 7 groepen:

Groep 1 nummers t/m

Startpunt: SLUIS met spreker Henk Laeijendecker

Begeleiders: Henk Avontuur, Frans Caris

Groep 2 nummers t/m

Startpunt: KOLENTIP met spreekster Anje van Zoest

Begeleiders: Bertus de Bot, Andrea de Bot, Roos van Look

Groep 3 nummers t/m

Startpunt: CRUISETERMINAL met spreker David van de Runstraat

Begeleiders: Ton Forschelen, Tijmen de Haan

Groep 4 nummers t/m

Startpunt: TJALK met spreker Jan van den Elshout

Begeleiders: Eric Laeijendecker, Wim Vossen + vrouw

Groep 5 nummers t/m

Startpunt: VLAGGENMAST met spreker Nico van Lent

Begeleiders: Fons Markgraaf, Margriet Neelen

Groep 6 nummers t/m

Startpunt: MUSEUM met spreker Wim van Look

Begeleiders: Laurant Trimbach, Bert Vissers

Groep 7 nummers t/m

Startpunt: BEELDIES/KASTEELTJE met spreker Piet Peters

Begeleiders: Dick Zuidhoorn, Noud van der Zee

Dat 'Gluren bij de Buren' is volgens ons een succes geworden. Dat hebben we tussen de andere werkzaamheden door toch maar mooi gefikst!

Zoals je in het schema kunt zien is Henk de spreker bij de sluis. Wij weten dat hij een enthousiast verteller is, waarbij hij op deskundige wijze de luisteraars meeneemt in zijn verhaal. Vooral over de werking van een sluis kan hij in vuur en vlam geraken, waarin zelfs later onze modelsluis onbedoeld letterlijk zal worden meegenomen. Daarover t.z.t. misschien iets meer.

4-sluizentocht.

Medio oktober 2019 worden we getrakteerd op de '4-sluizentocht' inclusief lunch verzorgd door Rederij Stiphout. Het vervoer Maasbracht-Maastricht v.v.

vindt plaats met die bekende oude gele schoolbus, die terug naar huis bij het Ei van St. Joost onder grote hilariteit vergeet af te slaan richting Maasbracht, zodat we met een omweg via Wessem toch nog heelhuids in Maasbracht terugkeren.

Tijdens de winter 2018/2019 wordt er door de groep vrijwilligers, vooral die van de woensdagochtenden, keihard gewerkt tot het verwezenlijken van de eerder genoemde plannen met als doel het museum op 1 april 2019 haar deuren weer te openen voor het publiek.

Nieuwe vrijwilligers.

In die periode meldt zich via Laurant Trimbach een zekere Rein Reuter uit Weert als vrijwilliger. Een voormalig zeeman!

Ook Marco van der Pijl dient zich samen met zijn Philipijnse vriendin Carlita aan, hij voor de dagelijkse kost een, zoals hij zelf nog steeds herhaaldelijk zegt, hard werkende baggeraar, en zij een, deftig gezegd, interieurverzorgster.

Alle drie natuurlijk van harte welkom.

Een hectische tijd:

ik doe mijn best, maar mogelijk dat de tijdlijn in dit complete verhaal, wat inderdaad een boekje dreigt te worden, op bepaalde punten afwijkt van de werkelijkheid.

Ik herinner me maar al te goed dat:

- **het voormalig kantoor:**

de gehele collectie van de zand- en grindwinning vanuit het voormalig kantoor op de begane grond (ik heb het over de hoek waar nu de koffietafel en het Schepenkerkhof staan). Het enige aandenken aan dat kantoor zijn de stalen pijlers waaraan de kozijnen met dubbel glas bevestigd waren.

De aanwezige collectie in dat kantoor zoals de baggermolen en baggervondsten moet verhuizen naar de kelder omdat die later toch volledig ingericht zal worden door de 'grindboeren'.

Zodoende is het nu mogelijk dat leeggeruimde kantoor geheel te betrekken bij de zeg maar hoofdzaal van het museum, zodat die één grote open ruimte wordt.

Om die open ruimte te creëren dienen de glazen wanden van dat kantoortje dus te worden verwijderd.

Geen flauwe kul, want de kozijnen met dubbel glas van vloer tot plafond zijn loodzwaar.

- **de Blauwe Golf:**

de bij timmerbedrijf Geert Tinnemans bestelde meubels voor het plaatsen van de vitrinekasten worden gedoseerd geleverd, om door ons tot de zogenaamde 'Blauwe Golf' te worden gevormd samen met de twee bestaande meeverhuisde grote vitrinekasten.

Een niet te onderschatten klus om die dan nog kale golf passend (dank zij het vakmanschap van het timmerbedrijf) en in de kleur blauw te krijgen.

Dat laatste doen de vrijwilligers ter plaatse, op twee provisorisch ingerichte 'lakstraten' aan weerszijden van de bouwplaats van de 'Blauwe Golf'.

En dat lukt, mede dank zij onze op schilderwerk leidinggevende Rembrandt Eric.

De Blauwe Golf

Vervolgens de verlichting. Vooral Nico heeft zijn handen daar vol aan. Tjonge jonge, we vervelen ons geen moment.

- **de werkplaats:**

omdat de kelder leeggeruimd gaat worden, moet de bestaande werkplaats in de kluis beneden in de kelder verhuizen naar de bergruimte op de begane grond achter/naast het museum. Deze ruimte dient dus geschikt te worden gemaakt als nieuwe werkplaats compleet met kasten en werkbank en een collectiedepot bestaande uit rekken beschermd door gordijnen.

- **de ventilatie- en c.v. ruimte** op de eerste verdieping, bij de Maaslandzaal, bevat een ventilatiesysteem om het voormalige bankgebouw in geval van nood inwendig snel in de mist te kunnen zetten, met zware ventilatoren en luchtkanalen. Die zijn voor ons museum overbodig en kunnen worden verwijderd. Alleen de c.v.-installatie moet natuurlijk blijven. Als ware slopers gaan we tekeer, waarbij het sloopmateriaal wordt afgevoerd naar buiten op het platte dak om via de oprit van de burens af te voeren naar de vrachtauto van een oud ijzer handelaar. Vervolgens bouwen we in de c.v. ruimte een vliering voor een tweede collectiedepot. De begane grond van de c.v. ruimte wordt gebruikt voor opslag van materialen voor de Maaslandzaal.

De slopers

- **de liftschacht:**

wij treffen de voorbereidingen voor de bouw van een lift. Hiertoe zal de stortkoker van de nachtkluis worden gebruikt.

Omdat de bouwtekeningen niet adequaat zouden zijn wil de aannemer de lift niet maken ter plekke van de afstortkoker.

Omdat wij als enthousiaste vrijwilligers hiervan niet op de hoogte zijn, of omdat we niet te stuiten zijn, gaan wij gewoon door met de sloop.

De constructeur is op het moment van deze zogenoemde plofkraak echter nog niet klaar met de nieuwe constructietekeningen. Vandaar Ton Forschelen zijn frustratie. Blijkt achteraf niet nodig te zijn geweest. En wij maar onschuldig dollen op de foto.

Als voorbereiding verwijderen wij aan de straatzijde het loket uit de voorgevel.

Via het ontstane gat wordt de daaropvolgende dagen veel puin afgevoerd, zoals dat van de wand achter de meterkast, een hel van een job, waarbij het, ik moet het zeggen, met de veiligheid niet altijd even nauw genomen wordt.

Steek het maar op onze onovertroffen zelfredzaamheid!

Plofkraak

De resterende werkzaamheden, zoals het verwijderen van het beton voor het realiseren van de deuropeningen op de 3 etages, worden uitgevoerd door een aannemer die met graafmachine en zware klopbeitel te keer gaat en een aannemer, die de tanden van zijn grote gaten boren stuk bijt op het keiharde en dikke gewapend beton van ons voormalig bankgebouw.

De man van de grote gaten boren barst bijna in tranen uit en overweegt het werk te stoppen.

Gelukkig laat hij zich overhalen door onze toezegging dat hij de extra beitels in rekening mag brengen.

Dit moet eens een liftdeur worden in de kelder.

De heropening:

uiteindelijk vindt de heropening pas vrijdag 10 september 2019 plaats, zonder dat de kelder is heringericht.

“Dat doet Maasgrind” is de boodschap. Maar de praktijk is anders.

Het blijkt dat de grindproducenten helemaal niet aan zet komen. Die hebben wel hun ideeën en hebben geld beschikbaar gesteld, maar het merendeel van het werk zal toch zo goedkoop mogelijk dus met behulp van de vrijwilligers moeten gebeuren.

Eind 2019 wordt niet gehaald. De planning van onze Ton Forschelen wordt steeds weer naar voren bijgesteld. Uiteindelijk mogen we blij zijn als de kelder tegen de zomer van 2020 zal worden opengesteld voor publiek.

Maar dan slaat Covid 19 toe!

2020

Verhuizing van stoomsleepboot Irene

Het is maandag 13 januari 2020.

We zijn volgens afspraak met een handvol vrijwilligers en van de gemeente een paar man inclusief vrachtwagentje druk bezig met de verhuizing van ons model stoomsleepboot ‘Irene’ van het museum naar het gemeentehuis. Deze boot is namelijk in bruikleen aan de gemeente gegeven. De relatie die de gemeente heeft met water, de haven en de scheepvaart, wordt hiermee benadrukt.

Zodra alles op haar plek staat, wordt het bruikleencontract onder het genot van een bakkie koffie getekend door voorzitter Ton Forschelen en burgemeester Stef Strous.

De Irene netjes afgeleverd, zonder vingerafdrukken.

Covid 19.

Een wereldwijde epidemie oftewel pandemie, die veroorzaakt wordt door het coronavirus, kennelijk in 2019 door China geïmporteerd om vervolgens de rest van de wereld aan te steken, dwingt de autoriteiten tot het nemen van vergaande maatregelen, waarvan ons land van maart 2020 tot februari 2022 last heeft, een aantal periodes dus ook ons museum, zoals:

- lockdown, waardoor tot drie keer toe tijdelijk gesloten, zowel voor bezoekers van het museum en maandelijks zoals als de bijeenkomsten van vrijwilligers op de woensdagochtend.

Deze laatste wordt onder de vrijwilligers nog als moeilijkste ervaren. Het gemis aan de onderlinge sociale contacten.

Tóch zorgen we er voor elkaar in beperkte mate op woensdagochtend te blijven ontmoeten, eerst maximaal 4 man, maar al gauw worden dat er meer. Vriendschap?

- de 1,5 meter regel
- mondkapjes
- controle op vaccinatiebewijs, QR-code

kortom, een onvergetelijk nare periode. En beslist niet voor herhaling vatbaar.

29.02.2020 Noud en Lisette in de huwelijksboot.

Toch een feestelijke aangelegenheid op zaterdag schrikkelag 29 februari 2020: Noud van der Zee en Lisette Hubrechts (Lisette houdt volgens Belgisch gebruik haar meisjesnaam) trouwen na 7 jaar samenwonen alsnog, en wel in het Protestants kerkje in Stevensweert. Namens de MBM-vrijwilligers feliciteer ik het stel en noem Noud een gelukspiemel, hetgeen hij kennelijk beseft en blij kijkt.

Van blank naar getint:

op verzoek van het museum krijgt de voorgevel een andere kleur, van wit naar zandkleurig. De eigenaren doen dat zelf.

Alleen bij het lastigste stukje achter de letters van 'Maas Binnenvaartmuseum' was het kennelijk te moeilijk. Daar hebben we ons als vrijwilligers dan maar zelf over ontfermd. Gelukkig is de steiger daartoe blijven staan.

Rechts op de foto zie je de voormalige dichtgetimmerde ABN-pinautomaat.

Deze ruimte achter het bedieningspaneel zou later bij het museum kunnen worden betrokken, maar op wat voor een manier weten we nog niet.

In het voorjaar 2020 komt Nelly Kleinstra als gastvrouw onze gelederen versterken. Ze zegt iets zinnigs te doen te willen hebben. Dan is ze bij ons aan het juiste adres.

In juli 2020 is Nelly voor het eerst ingeroosterd.

Intussen heeft een uitbreiding van het bestuur plaats gevonden met een duidelijk taakomschrijving om de grote wens van een geregistreerd museum te verwezenlijken en zodoende de financiële basis van het museum steviger te maken. De uitbreiding bestaat uit Paul op het Veld (collectie), Charles van Gisbergen (secretaris), Chef van der Horst (bedrijfsvoering). David van de Runstraat krijgt publiekszaken toegewezen.

De 'achtertuin' moet opgeknapt worden.

De betonnen schutting achter de rechtopstaande bielzen is namelijk aan het verzakken. Alle redenen om dat gedeelte maar helemaal te verbeteren en verbouwen. Dus handen uit de mouwen! Met man en macht wordt er gesjouwd, gemetseld, heringericht. Ik ben niet eens verbaasd over dat binnenvaartschippers zo gemakkelijk het werk van walknackers doen. Ze kunnen kennelijk met hun zelfredzaamheid alle soorten werk aan.

De Daltons, gesnapt op 21.10.2020

Nog even een stenen trap omhoog langs het metselwerk, een gangboord in de breedte compleet met railing en bestek (dat is het opstaande randje). Nu begint het verdacht veel op een echt schip te lijken. Alleen het uit kinderkopjes bestaande talud is oorspronkelijk. Op de foto's staat ook Wim van Kessel. Sinds hij met zijn Corrie aan de wal woont en zijn reparatieschip annex woning van de hand heeft gedaan heeft hij veel meer tijd voor ons museum. Een echte vrijwilliger wil hij niet zijn, ondanks dat Wim als een 'echte workaholic' bergen werk verzet, vooral samen met Henk.

"Noem mij maar een onvrijwillige vrijwilliger" zegt hij enigszins bescheiden. Bescheiden? Wim? Nou ja, hij is niet op zijn mondje gevallen, zoals eigenlijk de meesten onder ons. Daarom beschouwen we hem helemaal als één van ons, zoals blijkt uit het feit dat Wim en natuurlijk ook Corrie op de lijst der genodigden prijkt voor de jaarlijkse vrijwilligersavond.

Nu we het tóch over vrijwilligersdagen of -avonden hebben, volgt hier een overzicht van weleer en aankomend:

- 2016 april in de Spil, overdracht MBM-voorzitterschap
- 2016 november in de Kösterie, met onze troubadour Jan Coenen
- 2017 november in de Kösterie, met een muzikaal duo
- 2018 december in le Mistral, met Jan Coenen
- 2019 medio oktober Maastricht 4 sluizentocht
- 2020 vervallen wegens Corona
- 2021 wordt februari 2022 cruiseterminal Maasbracht Stadt Wessem
- 2022 november in de Knip in Wessem met de Gouverneur v.v.

Model oude Sluis Panheel.

Een medewerker van Rijkswaterstaat heeft zijn oud-collega Eric Laeijendecker, ooit sluismeester, reeds eind 2019 getipt dat een model van de (oude) Sluis Panheel, met spaarbekkens dus, aldaar voor publiek bevestigd aan het bedieningsgebouw van de nieuwe sluis, zal worden verwijderd met de vraag of wij daar als museum in geïnteresseerd zijn.

Na de check of het inderdaad wel zo interessant voor ons museum is, gaan wij een paar dagen later met een delegatie van een mannetje of vijf in twee auto's, en een aanhanger, naar Sluis Panheel. Het model is een grappig ding, alleen werkt het niet meer. De elektronica en pompjes weigeren dienst. Maar daarom

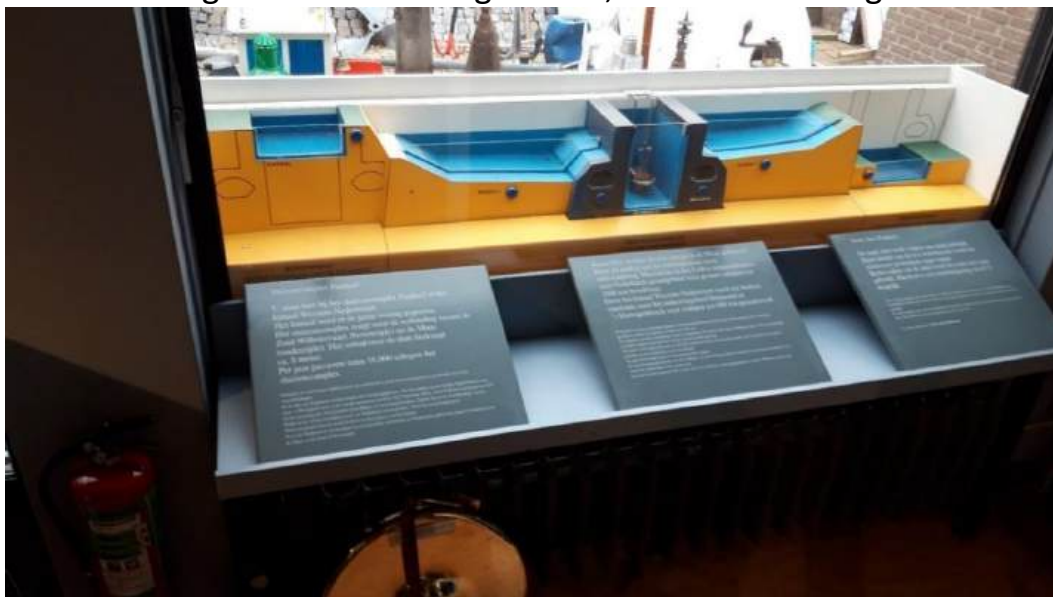
niet getreurd, het hemd hoog opgebeurd, we laten ons niet weerhouden en nemen de hele handel mee.

Eenmaal terug in het museum met een berg aan materiaal begin ik toch zwaar te twijfelen aan de haalbaarheid van dit project. Maar daar vergis ik me toch wel degelijk in, want de mannen beginnen er vol goede moed aan. Vooral Jan Bos maar ook Wim van Kessel en anderen springen er bovenop.

En ten slotte, maanden later, wordt de ontwerper en maker van dit geheel er door Eric bij gehaald en weet deze tot mijn stomme verbazing in de zomer van 2020 de handel aan de praat te krijgen.

De opstelling van het geheel is als volgt, zie foto:

- de natte boel buiten in de tuin, dicht tegen het raam
- de bediening en aanschouwing binnen, tussen raam en grote vitrinekast.

Stuurhut en drijvende steiger.

In december 2020 worden de langverwachte stuurhut en drijvende steiger over het water bezorgd en vervolgens geplaatst. Dat is best een hele onderneming zoals de foto's aantonen.

Jan en Piet met de steiger, gesleept door een werkboot van Fransbergen

Op onze vraag aan Roelof (wij beschouwen hem, en dat vindt ie zelf al helemaal, als de projectleider van dit geheel) of bij hoog water de 4 geleidepalen van de steiger hoog genoeg zijn en of de geplande lift niet met zijn voetjes in het water zal komen te staan, zegt hij dat we ons daar geen zorgen over hoeven te maken. Oké, we zullen zien.

2021

Flyeractie.

Uitbreiding van ons vrijwilligersbestand is een must, dus wordt er in het voorjaar van 2021, buiten klikmaasgouw om, een flyeractie georganiseerd. Een aantal vrijwilligers bezorgt binnen een week ruim 1000 hele mooie flyers op zowat ieder adres in Maasbracht eentje. Achteraf heeft dat tóch nog een paar vrijwilligers opgeleverd. Een paar? Zeg maar rustig een handvol. Zoals Jo en Martha Vaessen uit Roermond.

Martha was in Maasbracht voor haar werk toen ze die flyer ontwaarde en mee naar huis nam, met de woorden: "Dat is iets voor jou, Jo". En zo gebeurt het ook. Jo is eerst voorzichtig komen gluren bij ons. Typisch Jo.

En dan wordt de knoop doorgehakt. Later, na een gedegen inwerkperiode loopt het stel vanaf januari 2022 zelfstandig, Martha als gastvrouw en Jo als gids.

Maar ook Paul Cremers heeft zich vanwege die flyeractie gemeld, en Peter Hendrix en Machiel Janssen.

Peter Hendrix neemt al gauw de bestuursfunctie van secretaris over van Charles van Gisbergen, (die het voor gezien houdt, vanwege zoals hij zelf zegt "Onvoldoende uitdaging"), onder voorwaarde van Peter dat hij als nieuw bestuurslid mag blijven gidsen. Kennelijk werkt dit aanstekelijk, want Paul op

het Veld wenst ook te gaan gidsen naast zijn bestuurlijke functie van collectiebeheerder. Dat gaat de goede kant op!

De balie moet een paar maatjes groter gemaakt worden vanwege de toekomstige uitbreiding van de apparatuur. En je moet toch gezellig met twee vrijwilligers veilig achter de balie kunnen zitten? Dat is óók wat!

14.04.2021 Jan en Eric betrapt met werken aan de balie.

Hoog water!

In juli 2021 zijn er vanwege de hevige regenval zware overstromingen in Zuid Limburg, met het gevolg dat ook de Maas de overvloed aan water voor haar kiezen krijgt. Het niveau in de haven van Maasbracht zal enkele meters stijgen met het gevolg dat de 4 geleidepalen van onze drijvende steiger snel nog net op tijd met een meter moeten worden verlengd om te voorkomen dat de steiger met onze daaraan aangemeerde tjalk een eigen leven gaat leiden.

Dan nóg blijken de palen te kort en wordt de steiger gefixeerd met een werkboot van Fransbergen met spudpalen.

De lift van de stuurhut moet nog geleverd worden. Er dient dus met de montage van de lift rekening gehouden te worden met mogelijk hoog water. Dus elektrische delen hoog.

Kelder voorzien van geluiddempend materiaal.

Er is te veel galm in de kelder.

Daar moet wat tegen gedaan worden. Besloten wordt het plafond te beplakken met 'akoestische baffles', geluid absorberende tegels, een werkje van een paar dagen.

Als de neefjes Laeijendecker op woensdagochtend 27 juli 2021 daarmee bezig zijn, meldt zich nog iemand als kandidaat vrijwilliger, namelijk Jan van Houtum. Deze komt binnen via het netwerk van Paul op het Veld.

Jan maakt kennis met zijn mogelijk toekomstige collega's in de kelder, de neefjes Laeijendecker dus.

En Jan zou Jan niet zijn als hij niet met een paar tips over dat plakwerk zou komen opdraven, maar dat is voor beide neefjes wat ál te vlot, zodat Jan heel verstandig aan zijn palen trekt en in de Maaslandzaal de foto's van de vrijwilligers mee helpt ophangen.

Heropening museum op vrijdag 10 september 2021.

Het MBM-bestuur slaagt er in om vooruitlopend op de geplande heropening op 10 september 2021 ons Maas Binnenvaartmuseum in de schijnwerpers te krijgen.

De nieuwe zuil 'Baken van Vertrouwen' zal worden onthuld om de heropening van ons museum een officieel tintje te geven. Later zal deze zuil zeevast worden bevestigd op het dek van de stuurhut.

Officiële heropening museum cq onthulling zuil 'Baken van Vertrouwen' door Machiel Dankers, voorzitter aandeelhouders Maasgrind bv en Tim Snijckers, wethouder Maasgouw.

Erkend museum.

Vervolgens heeft de volgende heuglijke gebeurtenis plaats gevonden.

Ik citeer de mededeling op onze website: www.maas-binnenvaartmuseum.nl:

‘Het bestuur van het Maas Binnenvaartmuseum heeft 20 oktober 2021 van het bestuur van Museumregister Nederland schriftelijk bericht ontvangen dat, naar aanleiding van de toets op donderdag 16 september en het daarop volgende rapport, men heeft besloten de per 14 april 2021 aan het Maas Binnenvaartmuseum toegekende vermelding in het Museumregister te bekrachtigen. In de brief feliciteert het bestuur Museumregistratie mede namens de auditoren en de registratiecommissie ons van harte met deze registratie, waarbij men hun waardering benadrukt voor onze grote inzet bij dit traject. We zijn nu echt een geregistreerd museum’.

Hoera, hulde aan ons allen!

Welkom bezoekers met jullie museumjaarten.

Overlijden Eric Laeijendecker.

Ons bereikt het droeve nieuws dat Eric, één van de prominente vrijwilligers, ons onverwacht op 4 november 2021 is overleden.

Tijdens Eric zijn crematie krijg ik de gelegenheid om namens ons gehele korps vrijwilligers, waar Eric zo graag bij hoorde, afscheid van hem te nemen. We zullen hem missen, niet alleen als vrijwilliger maar ook als vriend.

Eric

2022

Uitbreiding apparatuur op de balie.

De gastheren/-vrouwen en gidsen krijgen te maken met een nieuw kassasysteem, samen met de scanner van de museumjaarkaarten en de pinapparatuur. Jaja, we zijn nu een echt museum geworden. Zodoende is het zelfs tot op heden voor meerdere vrijwilligers nog steeds lastig om met deze systemen om te gaan, ondanks dat alles is beschreven in de op de balie aanwezige instructieboekje. Oefening baart kunst, dames en heren!

Mijn voorstel om dan als gids of gastheer wat vaker ingeroosterd te gaan worden, wordt natuurlijk weggewuifd. Dat is de bedoeling nou ook weer niet!

Piet Schot wil vanaf januari 2022 ingeroosterd worden. Prima Piet!

Drama familie Kauffman:

Peter zijn gezondheid gaat rap achteruit vanwege nierfalen. Nog een paar maanden, dan zal het zijn gebeurd, maakt hij ons keihard duidelijk.

Margriet, Peter zijn vrouw, laat een paar keer per dag het hondje uit en verzucht tijdens het passeren van ons museum steeds vaker dat Peter een oud mannetje begint te worden. Echter wat niemand verwacht gebeurt toch: Margriet overlijdt eerder dan Peter.'s Nachts, begin februari 2022, zakt ze in de keuken in elkaar en komt niet meer bij. In het ziekenhuis wordt een herseninfarct vastgesteld.

Een paar dagen later overlijdt Margriet. Ze laat Peter, hun twee dochters Mary en Erna en het hondje achter.

Een week na de crematie heeft Peter op mijn verzoek de euvelle moed om zich te laten zien op de vrijwilligersavond aan boord van de Stadt Wessem aan de cruiseterminal. Waardering alom!

Maar spoedig wordt Peter opgenomen in verzorgingstehuis de Bolder, waarbij wij als vrijwilligers zijn spulletjes, waaronder een zwaar dressoir, daar naar toe verhuizen.

Ruim een maand later zal Peter sterven. Die dag gaan we nog met een aantal vrijwilligers afscheid van hem nemen, waarbij Peter ermee akkoord gaat dat ik tijdens zijn crematie iets zal zeggen.

“Als je het maar luchtig houdt, er mag best gelachen worden”.

“Mag ik dan jouw verhaal over het vluggertje vertellen?”

“Prima, doen!” zegt Peter met een brede grijns.

Peter

De crematie is op 7 april 2022. Het hondje wordt geadopteerd door de jongste dochter Erna, die zelf een paar honden heeft. Achteraf blijkt dat goed te gaan. 19 juni wordt van Peter en Margriet met de Gouverneur hun as uitgestrooid. Dit heeft de oudste dochter Mary namens de familie geregeld. Bij die gebeurtenis zijn inclusief de kapitein drie vrijwilligers aanwezig. Later schenken de erfgenamen uit de nalatenschap van Peter een mooie vitrinekast, die we tijdelijk opslaan in de voormalige 'pinautomatruimte', het hok, ons toegewezen door de eigenaren. Een mooi gebaar.

Het hok.

De bedoeling van het bestuur is deze ruimte intern te betrekken bij het museum voor mogelijke wisseltentoonstellingen, maar omdat er hieromtrent nog geen concrete plannen zijn, wordt gedoogd deze ruimte voorlopig te gebruiken als opslagruimte, wat dan ook door ons met beide handen wordt aangenomen.

Op ons verzoek legt onze vonkentrekker Nico, bijgestaan door Jan van Houtum, provisorische verlichting aan, zodat we kunnen zien wat we zeggen.

In een mum van tijd ligt 'het hok' bomvol, zodat je je kont nog amper kunt keren. Later zal de naar binnen gekeerde wand aan de voorzijde van het gebouw naar voren worden verplaatst, zodat deze één geheel vormt met de voorgevel en er in het hok meer ruimte ontstaat. Zie 02.01.2023.

Intussen is Machiel Janssen in mei 2022 om voor ons onduidelijke redenen als vrijwilliger gestopt. Hij heeft het er zichtbaar moeilijk mee. Het bestuur zoekt nog naarstig naar een oplossing voor het aanhouden van Machiel, maar dat mag niet baten. Machiel, bedankt voor je enorme maar veel te korte inzet voor ons museum. Het gaat je goed.

Het raderwerk.

Het is zaterdagmiddag 11 juni 2022.

We zijn net terug van vakantie en ik zit met mijn gezin bij de Mistral op het terras een Gouverneurtje te nuttigen, als Henk Laeijendecker, die samen met Jan van Houtum zijn dienstje in ons ernaast gelegen museum draait, even langszij komt.

“Heb je ons raderwerk al bewonderd?”

Raderwerk Sluis Limmel

Met het schaamrood op de kaken moet ik toegeven daar nog geen aandacht aan te hebben besteed. Ik kijk naar de overkant alwaar dat raderwerk staat. Op deze afstand al zie ik de metamorfose ervan. Meerdere kleuren geven fleur aan het ding.

“Wanneer hebben jullie dat dan gedaan?”

“Afgelopen woensdagochtend, vlak voor de regenbui, het meest samen met Wim.” Met Wim bedoelt hij Wim van Kessel, onze onvrijwillige vrijwilliger dus.

“Zijn er al foto’s van genomen? Zo niet, dan doe ik dat meteen.”

Zo gezegd zo gedaan.

Zie hier het resultaat van het werk dat onze te vroeg overleden vrijwilliger Eric Laeijendecker nog had willen doen.

Open dag grindproducenten.

Vrijdag 17 juni vertrekt onze tjalk met Henk, Jan en met Roelof aan het roer van de werkboot van van Fransbergen naar Born voor de 'Open dag grindproducenten' het komende weekeinde.

Dreams4you.

Ergens in juni 2022 komt er het verzoek van een mevrouw via stichting 'Dreams4you' en stichting 'Doe een wens' aan ons museum, met Peter Hendrix aan de telefoon, om een man uit Sittard, ooit een schipperskind en nu bezig met zijn laatste levensfase, op zijn vermoedelijk laatste verjaardag te verrassen met het voor zijn deur laten blazen van de luchthoorn, een zogenaamde Conflans-hoorn, afkomstig van zijn voormalig ouderlijk schip waarop hij als kind is opgegroeid.

Jan van Houtum en ik besluiten deze hartenwens in vervulling te laten gaan, zodat we na de luchthoorn met Jan zijn luchtcompressor te hebben getest op een zonnige woensdagmiddag 22 juni met zowel compressor als luchthoorn naar Sittard rijden om voor de deur van de jarige zieke man het spul op te stellen om hem aldus te verrassen met een hoop lawaai, hetgeen is gelukt. Na ettelijke keren blazen nemen we van de fragiele ontroerde man en zijn familie, vrienden en kennissen afscheid en rijden terug naar huis.

Later ontvangt ons museum een welgemeend bedankje van de mevrouw in de vorm van een welkome geldelijke bijdrage.

Niet veel later krijgen we het bericht dat de man aan zijn ziekte is overleden.

Jan met zijn luchtcompressor en de conflans-hoorn van de zieke jarige job.

25/26 juni 2022 Open Scheepvaardagen Maasbracht.

Vrijdag 24 juni 2022 is de intocht van de vloot deelnemende boten aan de Open Scheepvaardagen gedurende dat weekeinde.

We gaan ze met onze Gouverneur tegemoet.

Dat wordt een gezellig weekeinde met veel muziek, een hapje en een drankje.

Op het eerste gezicht zou je het niet zeggen, maar de artikelen op de parlevinker zijn echt nep.

Maar schipper Wim van Hooren niet!

Die stuurt zijn 'Time is Money' met het grootste gemak voor de show bij ons langs.

Parlevinker 'Time is Money'.

Ons museum is vrij toegankelijk, we hebben een paar marktkramen ingericht voor de verkoop van overvloedig materiaal uit het museum, terwijl een gitarist op het terras van onze burens 'Le Mistral' zijn uiterste best doet de stemming erin te houden. De Gouverneur vaart een paar keer (niet vrijblijvend) uit. Al met al een geslaagd weekeinde.

Tijdens deze maritieme dagen meldt zich een zekere Herman Puyman aan bij ons museum. Of er nog behoefte is aan een nieuwe vrijwilliger. Nou Herman, welkom!

Hij blijkt een ambitieus persoon te zijn en wil van alles, maar laten we stap voor stap te werk gaan. Dus Herman gaat inwerken als gids, hetgeen hij met verve doet. Ongegeneerd doet hij al snel spiekend vanaf een briefje bezoekers gidsen, en is zijn eerste ingeroosterde zelfstandige dienst op zaterdag 22 oktober. En voor mij niet onbelangrijk: Herman is ooit zeevarende geweest! Dus moet er voldoende gespreksstof zijn, weet je wel, van die zoutwaterverhalen, waar anderen hun wenkbrauwen bij optrekken.

Harmke de Scheepsjongen.

Direct hierna meldt zich op woensdag 29 juni 2022 een deel van de filmploeg van de nog te maken film 'Harmke de Scheepsjongen' van het gelijknamige boek geschreven door Jac. Linssen (overleden 19 maart 2020) voor een fotosessie van onze tjalk met de hoofdrolspelers. Zie foto.

'Harmke met zijn pleegouders' op onze tjalk.

Intussen meldt Harry Thomassen zich aan als vrijwilliger. Dat was hij al eerder in een ander museum, maar bij ons ziet Harry (plat Hay) meer mogelijkheden. Na een voorzichtige inwerkperiode wordt hij vanaf december 2022 ingeroosterd en net als iedere nieuweling voor de leeuwen geworpen. Komt goed, succes Hay!

14 oktober 2022, excursie 'Linssen Yachts'.

De vrijwilligers van ons museum zijn door contact van Yvonne Linssen met ons Bestuur uitgenodigd voor een rondleiding op de werf van Linssen Yachts hier in Maasbracht.

Daar zijn natuurlijk genoeg liefhebbers voor.

We worden met alle eergards ontvangen, drinken koffie met vlaai vooraf, worden keurig rondgeleid door de productiehallen, waarbij onze monden openvallen van verbazing over de productieactiviteiten die in alle rust en netheid plaats vinden.

Als afsluiting van deze leerzame middag krijgen we de gelegenheid onze dorst te lessen. We zijn niets tekort gekomen.

Productiehal Linsen Yachts.

13 November 2022, intocht Sinterklaas.

Tijdens de openingsuren van ons museum op woensdag-, zaterdag- en zondagmiddag zetten we altijd de poortjes van de stuurhut gastvrij open. Ook deze zaterdagmiddag van de Sinterklaasintocht dus.

Nog nooit was het zó druk op ons uitkijkpunt! Mooie reclame voor het museum.

We hebben het dan ook getroffen met het weer.

Het is een zonnige dag.

Op de foto is dan ook de staalblauwe lucht goed te zien.

Op het water halen de Pieten halsbrekende toeren uit op waterscooters, terwijl de enorme pakjesboot met aan boord Sinterklaas en een hoop Pieten voorzichtig afmeert aan de palen in de haven, tussen onze stuurhut en de Cruiseterminal.

De massaal betreden stuurhut tijdens de Sinterklaasintocht 2022.

18 november 2022, MBM-vrijwilligersavond.

Dit word een geweldige dag met een goed gevuld programma, die gehouden wordt in Wessem, in restaurant/gasterie 'De Knip'. 's Middags varen we er voor de echte liefhebbers (liefhebbers van wat?) naar toe met de Gouverneur. Daar drinken we koffie met een stuk vlaai erbij, krijgen vervolgens een rondleiding door Wessem met als gids Ton, die onnoemelijk veel weet te vertellen over zijn dorp met als hoogtepunt de mysterieuze Sint-Medarduskerk.

Terug in de Knip wacht ons een complete maaltijd. In de aanloop daarvan wordt het hele korps MBM-vrijwilligers door mij op de hak genomen door van eenieder van ons in alfabetische volgorde een opvallend kenmerk te noemen. Gelukkig wordt er gelachen, wat dan ook mijn bedoeling was natuurlijk.

Terwijl ik tijdens de maaltijd nog eens m'n bord vol schep, komt Henk Kleinstra, de man van vrijwilliger Nelly uit Linne, naar me toe en deelt me mede dat hij zich bij deze aanmeldt als MBM-vrijwilliger. Nou dat is niet aan dovemansoren gezegd. Welkom Henk. Hij denkt de eerste tijd met vrouw Nelly mee te lopen om in te werken.

Na de maaltijd is het weer tijd huiswaarts te keren. Dus nemen we afscheid van degenen die met eigen vervoer zijn gekomen en stappen de echte liefhebbers (van wat ook al weer?) aan boord van de Gouverneur en varen in het donker met Nico aan het roer terug naar Maasbracht. Eind goed al goed.

December 2022, spiegelbeeldfoto haven Maasbracht met sleepschip Enja.

Het is 5 december 2022, Maasbracht.

Roelf Fransbergen ligt met zijn sleepboot de Limburgia aan de steiger van ons Maas Binnenvaartmuseum, als hij 's avonds bij het uitlaten van de hond een grote ingelijste foto ziet staan tegen onze langs de haven staande model stuurhut. Het is de foto van schepen in een tot nog toe onbekende haven. Al snel ziet Roelof dat de foto in spiegelbeeld is afgedrukt. Vreemd, zou dit een vergissing zijn?

Terug aan boord ontdekt Roelof zijn partner Alie al snel dat het sleepschip op de voorgrond de Enja is, waarop zij zelf in 1960 is geboren.

Maar wie oh wie heeft die foto in Maasbracht achter gelaten?

Zij doet nu via de social media navraag in de hoop op antwoorden.

Maar tot nu toe tevergeefs.

Daarom hangt de foto sinds kort in onze etalage. Nog steeds geen reactie.

Onze modelsluis in de fik.

Begin december 2022 is tijdens herstelwerkzaamheden door toedoen van een defecte föhn onze sluis in de fik gegaan, tot grote schrik van onze daarbij aanwezige Henk Laeijendecker. Keerzijde van de medaille: het brandalarm werkte, test geslaagd. In eerste instantie vreesden we dat de sluis 'total loss' was.

Maar na rijp beraad met ontwerper en maker Cees van Dreumel is er besloten om de sluis te repareren:

- het droge en verbrande gedeelte krijgt een plekje in de werkplaats, met Henk als reparateur. Over het onroerend goed van het model zoals het bedieningsgebouw zal Rein Reuter zich ontfermen. In plaats van plastic wordt dit van hout. Beide heren succes!
- het natte gedeelte, de sluiskolk dus, met de elektrische janboel er omheen, zal door Jan van Houtum thuis worden hersteld. Nogal een friemelwerk met dat nietige spul zoals verlichting en pompjes.

Project 'Eric'.

Onthulling en doop project 'Eric'.

Tiny Laeijendecker doopt project Eric.

14 december 2022 vindt de onthulling en doop van dit project plaats.

Het omvat 'Navigatieverlichting en -signalen' met het quasi vaartuig, vernoemd naar haar initiatiefnemer maar helaas te vroeg overleden Eric Laeijendecker. Lauran Trimbach heeft zich verder over dit project ontfermd, dat nu gereed is om tentoongesteld te worden, maar in dit bijzondere geval niet voordat het officieel is onthuld en gedoopt door Tiny, de weduwe van Eric. Een heftig moment, natuurlijk voor Tiny, maar ook voor ons.

2023

Verruiming 'Hok'

Links op de foto werkoverleg, met rechts brave vrijwilligers als toeschouwer. Uniek plaatje!

Het nieuwe jaar 2023 begint goed.

Het portiek van de voormalige pinautomaat moet namelijk worden betrokken bij ons 'hok'. Dus wordt het betreffende schot naar voren gehaald, in lijn met de rest van de voorgevel van het gebouw.

Het voorbereidend werk is uitgevoerd door de twee werkpaarden Wim en Henk. Nu komt het nog neer op de dommekracht van een handvol vrijwilligers. Uiteindelijk is het met veel gevloek en gesteun gelukt. Het hok achter het schot is nu dus een stuk groter, en wordt ingericht met stellingkasten en opbergrekken, om de stapel in het hok verzamelde spullen eens fatsoenlijk op te kunnen slaan. Maar we weten ook: hoe meer ruimte hoe meer rotzooi. Dat moeten we zien te voorkomen.

Officiële ingebruikname gerepareerde modelsluis:

Tot aller opluchting is woensdagochtend 01.03.2023 de uit de as herrezen modelsluis na de koffie met vlaai officieel weer in gebruik genomen.

In totaal zijn er wel zo'n 24 man ingegaan op de uitnodiging, dus blijft er van de vlaai geen kruimel over, hetgeen natuurlijk de bedoeling is. Ook ontwerper en

maker van de sluis Cees van Dreumel uit Cuyck heeft gehoor gegeven aan de uitnodiging, dus wordt het weer een gezellige boel, hetgeen je niet zou zeggen als je naar de serieuze gezichten op de foto kijkt, van links naar rechts de reparateurs Jan, Rein en Henk samen met Cees (met karakteristieke snor), terwijl er een schip de sluis uit vaart. Cees is verbaasd over de snelheid (binnen 3 maanden) en vakmanschap waarmee de reparatie is uitgevoerd. Dank je voor de complimenten, Cees.

Maandroosters.

Met nieuwe vrijwilligers haal je ook andere kennis in huis. Daar moet je dan als organisatie ook gebruik van willen maken.

Bij voorbeeld het combineren, verbeteren en overzichtelijker maken van de twee separate planningen van de museumdiensten (Maandrooster van mijzelf) en bezoekersgroepen (Opties museum van Wim).

Op initiatief van Jan van Houtum, als voormalig engineer bij Nedcar zeer bedreven in bepaalde computerprogramma's, worden beide planningen

gecombineerd in één Excel-bestand, hetgeen na een paar maanden proefdraaien uiteindelijk een veel overzichtelijker en werkbaarder situatie oplevert. Je kunt als vrijwilliger zelfs al je beschikbaarheid met de pen aangeven in het uitgeprinte conceptrooster van de komende tijd i.p.v. aan te geven wanneer je níet kunt.

Ga zo door Jan, goed bezig!

Energietransitie.

Wat is dat? De energietransitie is niets anders dan het overstappen op energiebronnen die je maar één keer kunt gebruiken (steenkool, aardolie, aardgas) naar energie die nooit opdraakt (zon, wind, aardwarmte). Met andere woorden: van fossiel en vervuilend naar duurzaam en schoon.

Wij als museum doen daar aan mee:

- single-split airco's.

Moderne airco's kan je ook omgekeerd laten werken, ze koelen dan niet maar verwarmen juist (met een hoog rendement van wel 400%!).

Zodoende minder aardgasverbruik (fossiel), maar natuurlijk wel meer stroomverbruik (duurzaam).

Dus worden er 2 maart 2023 twee van dergelijke units geïnstalleerd: eentje op de begane grond in de wand boven de koffietafel en eentje in de Maaslandzaal.

- Zonnepanelen op platte dak. In januari 2023 besteld, montage van de 26 stuks zal wel april worden.

Maaslandzaal.

De uitdrukkelijke wens van het bestuur is de inzetbaarheid van de Maaslandzaal te vergroten, hetgeen de naamsbekendheid van ons museum ten goede zou moeten komen.

Logischerwijs zal de bedrijfsvoering van onze horeca zich daar naar moeten gaan richten. Overleg is gaande. Wordt vervolgd.

Mslb Odilo.

Op woensdagochtend 8 maart 2023 komen Eddy en Manon Mötter van de motorsleepboot Odilo op uitnodiging van Ton Forschelen nader kennis maken met ons museum en de op dat moment aanwezige vrijwilligers, vooruitlopend op de overeengekomen ligplaats gedurende een jaar aan de steiger van het museum, samen met de tjalk, de Gouverneur en indien aanwezig de Limburgia. Het stel is duidelijk in haar nopjes met deze overeenkomst, en doen uit de

doeken dat ze aan boord in principe alles zelf regelen, alhoewel ze een paar helpende handjes van ons niet zullen schuwen. En dat de boot onder hun leiding voor een ieder te bezichtigen is.

Op mijn vraag wat de bedoeling is als zij niet aan boord zijn, is hun antwoord dat we de sleutel krijgen en in principe vrij zijn om aan boord te gaan, ook met bezoekers.

De Odilo heeft er zin in.

Met haar lengte van 15,15 meter is het mogelijk dat de Odilo, bij grote drukte aan onze steiger, langszij de tjalk wordt verhaald.

We hebben er voorlopig weer een blikvanger bij!

Combiticket 8 musea.

J.l. maandag dacht ik een vergissing te hebben gevonden in de tekst van de betreffende combiticket, je weet wel, het door ons af te stempelen en te noteren datum dat we iedere bezoeker meegeven, kinderen uitgezonderd. I.p.v. 8 musea zijn het er toch maar 6?

Ton Forschelen ontzenuwde dat door me uit te leggen dat de laatste, het museum in Maaseik, uit 3 musea bestaat, dus tóch totaal 8 musea.

Omdat ons museum intern óók de term 'combiticket' hanteert, lijkt het me handig om vergissingen te voorkomen het 'Combiticket' van de 8 musea een andere naam te geven.

Finish.

Voorlopig eindigen hier mijn memoires van het Maas Binnenvaartmuseum over de periode 2011 tot nu, maandag 21 maart 2023.

Er is meer gebeurd dan ik ooit voor mogelijk had gehouden.

En als je het dan ook nog nodig vindt om dat achteraf allemaal op te gaan schrijven, dan kom je er al gauw achter dat dat eigenlijk onmogelijk is zonder actueel goed bijgehouden dagboek. Een hoop zaken worden gewoonweg over het hoofd gezien. Gisteren heb ik, op aanwijzing, nog de Maaslandzaal in 2014 er tussen gefrommeld.

Ik heb begrepen dat mijn memoires ook door de 'nieuwelingen' onder ons worden gewaardeerd, omdat deze daardoor meer inzicht krijgen in de ontwikkeling van ons museum en men zich hierdoor sneller 'thuis' voelt in onze organisatie.

Kijk, dat is nog eens leuk om te horen.

Tot slot:

ik wens alle MBM-vrijwilligers inclusief mezelf nog een plezierige tijd toe in ons museum.

En het thuisfront dank voor de support die wij als vrijwilliger nodig hebben om hier goed te kunnen functioneren.

Dick

Overzicht MBM-vrijwilligers d.d. 24.03.2023.

1.	Avontuur	Henk
2.	Bekkers	Gerry
3.	Bos	Jan
4.	Buil	Frans
5.	Coenen	Jan
6.	Creemers	Paul
7.	Elshout	Jan van den
8.	Elshout	Jeaninne van den
9.	Forschelen	Ton
10.	Hendrix	Peter
11.	Horst	Sjef van der
12.	Houben	Wim
13.	Houtum	Jan van
14.	Hubrechts	Lisette (van der Zee)
15.	Kessel	Wim van
16.	Kleinstra	Henk
17.	Kleinstra	Nelly
18.	Koning	Marianne de
19.	Laeijendecker	Henk
20.	Lent	Nico van
21.	Look	Wim van
22.	Markgraaf	Fons
23.	Pijl	Marco van der
24.	Pijl-Vargas	Carlita van der
25.	Puyman	Herman
26.	Reuter	Rein
27.	Runstraat	David van de
28.	Schot	Piet
29.	Trimbach	Lauran
30.	Vaessen	Jo
31.	Vaessen	Martha
32.	Veld	Paul op het
33.	Verhees	Erik
34.	Zee	Noud van der
35.	Zuidhoorn	Dick
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		